

School voor slimme- riken met de Dirk Kuijt- mentaliteit

Velp/Nijmegen

Hoe is het mogelijk dat ik aan mijn milieu ben ontsnapt? Die vraag stelt Renie Hesseling (67) uit Nijmegen zich nog regelmatig. De zoon van de opperman in de bouw schapte het tot de universiteit en werd historicus. „Met de mulo als een heel goede basis. Een school met een gigantische fall-out. Alleen de echte doorzetters haalden het.”

Die doorzetters troffen elkaar vrijdag in zalencentrum Parkstaete in Velp, waar Hesseling opgroeide. Daar presenteerde Hesseling *De (m)ulo: onderwijswereld en jeugdcultuur*, het boek dat hij schreef over de laatste vijftien jaren van het (meer) uitgebreid lager onderwijs. Dat schooltype bood tot 1968 een weg naar verheffing voor kinderen van arbeiders en middenstanders, van wie de hoofdmeester meende dat zij meer in hun mars hadden.

Voor zijn boek sprak Hesseling tientallen oud-leerlingen van de mulo, die in 1968 plaats zou maken voor de mavo. Ook zette hij 110 enquêtes uit onder oud-mulogangers in Nederland. Die leerden hem onder meer dat hij niet de enige is die na een lange weg het academisch niveau bereikte. „Meer dan 15 procent heeft een universitaire studie genoten.”

Hesseling komt uit een arbeidersgezin van zeven en groeide op in een tijd dat kinderen van hun ouders nog te horen kregen dat ze na de lagere school maar een vak moesten gaan leren of gaan werken. „Ik had broers op de banketbakkerschool en de ambachtsschool. Ik was de eerste in het gezin die in terlenka broek en met jasje-dasje rondliep.”

Historicus Renie Hesseling uit Nijmegen schreef een boek over de mulo, het soms onderschatte schooltype van discipline en doorzetten.

John Bruinsma

Dat ze door mochten leren, hadden Hesseling en de andere muloklanten veelal te danken aan de hoofdmeester van de lagere school. „Dat was in die tijd nog de machtige man van aanzien, die het signaal op groen kon zetten.”

Bij Herman Schimmel (66) was dat meester Zwart, hoofd van de Nassauschool in Velp. „Ik wilde eigenlijk naar de hbs, maar dat mocht niet van Zwart”, zegt de gepensioneerd communicatiemanager uit Elst.

De hogere burgerschool was voor kinderen van een hogere klasse, niet voor die van arbeiders. „Mijn vader, elektrisch lasser van beroep, ging niet tegen zijn oordeel in. Zo kwam ik op de Oranje Mulo.”

Op de weg naar succes haalden slechts weinigen de finish op de mulo. De thuis aangeleerde mentaliteit van niet zeuren en aanpakken en de intellectuele aanleg vormden het fundament voor carrières. Zeg maar de slimmeriken met de mentaliteit van ex-voetballer Dirk Kuijt. Hesseling: „In die tijd hoefde het onderwijs zich nog niet te maken over rendement. Alleen wie hard werkte en wie wel voer bij het klimaat van

Vervolg op pagina 2.

“
Ik was de
eerste in ons
gezin in een
terlenka broek
en jasje-dasje

– Renie Hesseling

Meer informatie op www.reniehesseling.nl

orde en discipline, met de zich herhalende cyclus van uitleg, huiswerk, overhoren en repetitie, redde het.”

De zussen Noortje (69) en Els Dousie (66), uit een Velpse vertegenwoordigersgezin met elf kinderen, kijken met voldoening op hun muldertijd terug. De oudste zou later bij de ABN gaan werken, de jongste in het peuterwerk. „We mochten doorleren, als we maar ons best deden”, vertelt Noortje Dousie.

▲ **Renie Hesseling neemt zijn boek over de mulo door met onder anderen Noortje Dousie (links) en Els Dousie (tweede van links).**

FOTO GERARD BURGERS

Het regime namen ze als gegeven. „Je moest je huiswerk af hebben en je mocht niet brutaal zijn”, zegt ze. „Je had respect voor de leerkrachten, maar dat was geen punt”, vult haar zus aan. „Onze ouders spraken we ook aan met ‘u’.”

■ **Renie Hesseling, *De (m)ulo: - Onderwijswereld en jeugdcultuur (1955 - 1970)*. Te koop bij onder andere Jansen & De Feijter, Velp.**